

นิทานน้ำใจ176

คนเลี้ยงแพะบ้าน กับแพะป่า

The Goatherd and The Wild Goats

นิทานอีสป006

เช้าวันหนึ่งขณะที่คนเลี้ยงแพะพาฝูงแพะบ้านออกไปกินหญ้าที่เชิงเขาเหมือนทุกวัน ฝูงก็ตกลงมาอย่างหนัก เขาจึงได้พาแพะบ้านเข้าไปหลบฝนอยู่ในถ้ำใกล้ๆ และเมื่อเข้าไปในถ้ำ คนเลี้ยงแพะก็เห็นแพะป่าฝูงหนึ่งมาหลบฝนอยู่ในถ้ำเช่นกัน

คนเลี้ยงแพะอยากนำแพะป่ากลับบ้านไปด้วย จึงได้นำหญ้าและน้ำที่เตรียมมาสำหรับแพะบ้านของตนให้แพะป่ากินจนหมด ขณะที่ฝูงก็ไม่มีทีท่าว่าจะหยุดตก คนเลี้ยงแพะจึงเผลอหลับไป เวลาผ่านไปนานกว่าฝนจะหยุดตกและเหล่าแพะป่าก็ออกจากถ้ำไป

เมื่อคนเลี้ยงแพะตื่นขึ้นมาพร้อมกับเห็นฝูงแพะบ้านของตนที่ยังไม่ได้กินหญ้าและน้ำเลยพากันหมดเรี่ยวแรงและค่อยๆ ล้มตายลงไปที่ละตัวๆ

คนเลี้ยงแพะจึงออกไปตามหาแพะป่าเพื่อนำพวกมันกลับบ้าน แต่ก็ไม่พบ และในที่สุดคนเลี้ยงแพะก็ต้องกลับบ้านมือเปล่า เพราะไม่เหลือทั้งแพะบ้านของตัวเองและแพะป่าแม้แต่ตัวเดียว

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : “โลภมาก ลากหาย”